

मार्कण्डेयादिभिरिति ॥ १ ॥ संविदंसंभाषां ॥ २ ॥ स्वजित्वाआश्लिष्य ॥ ३ ॥ कृष्णेद्द्रौपदि ॥ ४ ॥ ५ ॥ निर्द्वानिष्प्रतिपक्षा ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ प्रणयः स्नेहः

वैशंपायनउवाच मार्कण्डेयादिभिर्विप्रैः पांडवैश्च महात्मभिः ॥ कथाभिरनुकूलाभिः सह स्थित्वा जनार्दनः ॥ १ ॥ ततस्तैः संविदं कृत्वा यथावन्मधुसूदनः ॥ आ
रुरुक्षूरथं सत्यामाद्वयामास केशवः ॥ २ ॥ सत्यभामा ततस्तत्र स्वजित्वाद्रुपदात्मजां ॥ उवाच वचनं हृद्यं यथाभावं समाहितं ॥ ३ ॥ कृष्णे माभूत्तवोत्कंठा माव्य
वशंच त्वया भूमिरियं निहतकंटका ॥ भर्तृभिः सह भोक्तव्या निर्द्वेति श्रुतं मया ॥ ४ ॥ न त्वेवंशीलसंपन्नानैव पूजितलक्षणाः ॥ प्राप्तुवंति चिरं क्लेशं यथा त्वमसितेक्षणे ॥ ५ ॥ अ
पदात्मजे ॥ ७ ॥ यास्ताः प्रव्राजमानां त्वां प्राह सन्दर्पमोहिताः ॥ ताः क्षिप्रं हतसंकल्पाद्रक्ष्यसित्वं कुरुस्त्रियः ॥ ८ ॥ तव दुःखोपपन्नाया यैराचरितमप्रियं ॥ विद्धि
श्रुतसेनस्तवात्मजः ॥ सर्वे कुशालिनो वीराः कृतास्त्राश्च सुतास्तव ॥ ११ ॥ अभिमन्युरिव प्रीता द्वारवत्यां रता भृशं ॥ त्वमिवैषां सुभद्रा च प्रीत्या सर्वात्मना स्थिता ॥
१२ ॥ प्रीयते तव निर्द्वेद्वातेभ्यश्च विगतज्वरा ॥ दुःखिता तेन दुःखेन सुखेन सुखिता तथा ॥ १३ ॥ भजेत्सर्वात्मना चैव प्रद्युम्न जननी तथा ॥ भानुप्रभृतिभिश्चैना
न्विशिनष्टि च केशवः ॥ १४ ॥ भोजनाच्छादने चैषां नित्यं मे श्वशुरः स्थितः ॥ रामप्रभृतयः सर्वे भजंत्यंधकवृष्णयः ॥ १५ ॥ तुल्यो हि प्रणयस्तेषां प्रद्युम्नस्य च
भविनि ॥ एवमादिप्रियं सत्यं हृद्यमुक्त्वा मनोनुगं ॥ १६ ॥ गमनाय मनश्चक्रे वासुदेवरथं प्रति ॥ तां कृष्णां कृष्णमहिषी च काराभिप्रदक्षिणं ॥ १७ ॥ आरुरोहर
र्वणिद्रौपदी सत्यभामा संवादप ० कृष्णगमने पंचत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३५ ॥ ॥ ७३ ॥ समाप्तमिदं द्रौपदी सत्यभामा संवादपर्व ॥ ॥ अ
थ घोषयात्रापर्व ॥ जनमेजय उवाच एवं वने वर्तमाना नराग्र्याः शीतोष्णवातातपकर्षितांगाः ॥ सरस्तदासाद्य वनं च पुण्यं ततः परं किमकुर्वत पार्थाः ॥ १ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ उपावर्त्य पांडवानि ति शेषः ॥ १८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे पंचत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३५ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
एवं वने वर्तमाना इत्यादेः स्वपुरं विविशुस्तदेत्यंतस्य ग्रंथस्य ईर्ष्यालुर्दुर्योधनवदपमानं प्राप्नोति साधुश्च युधिष्ठिरवच्छून्युपकरोतीति तात्पर्यं सरोद्धितवनस्थं ॥ १ ॥